

μελέσταται; Ὡ γὰρ ἐ, ἔφη, κατάμαθε, ὅτι 17
καὶ ὁ σὸς νῦς ἐνὼν τὸ σὸν σῶμα, ὅπως βέλεται, με-
ταχειρίζεται. Οἴεσθαι ἐν χρῆ καὶ τὴν ἐν παντὶ φρό-
νησιν τὰ πάντα, ὅπως ἀν' αὐτῇ ἡδύ ἦ, ἔτω τίθε-
σθαι καὶ μὴ, τὸ σὸν μὲν ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ
στάδια ἐξικνεῖσθαι, τὸν δὲ τῷ θεῷ ὀφθαλμὸν ἀδύνα-
τον εἶναι ἅμα πάντα ὄραϊν· μηδὲ, τὴν σὴν μὲν ψυχὴν
καὶ περὶ τῶν ἐνθάδε καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν
Σικελίᾳ δύνασθαι φροντίζειν, τὴν δὲ τῷ θεῷ φρόνησιν
μὴ ἰκανὴν εἶναι ἅμα πάντων ἐπιμελεῖσθαι. Ἦν 18
μέντοι, ὥσπερ, ἀνθρώπους θεραπεύων, γινώσκεις
τὴς ἀντιθεραπεύειν ἐθέλοντας, καὶ χαριζόμενος, τὴς
ἀντιχαριζόμενος, καὶ συμβουλευόμενος καταμανθάν-
νεις τὴς φρονίμους, ἔτω καὶ τῶν θεῶν πείραν λαμ-
βάνης θεραπεύων, εἴ τι σοὶ θελήσῃσι περὶ τῶν ἀδή-
λων ἀνθρώποις συμβλεύειν, γνώσῃ τὸ θεῖον, ὅτι
τοσούτον καὶ τοιούτον ἐστίν, ὡσθ' ἅμα πάντα ὄραϊν,
καὶ πάντα ἀκέειν, καὶ πανταχῶς παρεῖναι, καὶ ἅμα
πάντων ἐπιμελεῖσθαι. Ἐμοὶ μὲν ἐν ταῦτα λέγων 19
ἐ μόνον τὴς συνόντας ἐδόκει ποιεῖν, ὅποτε ὑπὸ τῶν

D 5

ἀν-

§. 17. γὰρ ἐ] Caseliana dat ἀγα-
θῆ, inuito Atticismo.

σὸς νῦς ἐνὼν] Scil. τῷ σώματι.
Sic supra I, 2, §4 τὸ σίαλον ἐνὼν
Scil. τῷ στόματι. Ergo non est
quod cum Reiskio corrigas σοὶ
pro σὸς, praesertim cum, ut Hin-
deburgius recte observavit, σὸς
commendetur sequentibus τὸ σὸν
σῶμα, τὸ σὸν ὄμμα, τὴν σὴν ψυ-
χὴν. Ernestus iudicatur, ἐνὼν vi-
tiose adscriptum esse. Florentinus
A omisit σὸν.

ἐν παντὶ] Hindeburgius recte
vidit, leg. ἐν τῷ παντὶ: quia τὸ
παν est hoc universum, rerum uni-
versitas.

καὶ μὴ] Post haec verba et post
μηδὲ distinxit, quia debet repeti
οἴεσθαι χρῆ.

§. 18. συμβουλευόμενος κ.] Iuat,

excerpta Castal., dat συμβουλευόμε-
νος καταμανθάνης, perperam.

λαμβάνης] Edd. vett. et Paris.,
excepta Castal., dant λαμβάνεις,
male: nam conii. requiritur ab an-
tec. ἦν.

εἴ τι σοὶ] In edd. vett. pro τῷ
est τοι, male.

ἀδήλων ἀνθρώποις] In edd. vett.,
praeter Castal. vbi genuina est scri-
ptura, est ἄλλων ἀνθρ. Hinc Bro-
daeus legi iubet ἄλλων ἀνθρωπί-
νων, inepte.

γνώσῃ] Hinc fit ἀποδόσεως ini-
tium.

ἐπιμελεῖσθαι] Deleui αὐτὴς
post ἐπιμελεῖσθαι. nam ἐπιμ. pen-
det a τὸ θεῖον, et abest a MS. 2.
Alter, Vossianus et Vindob. 2 ha-
bent αὐτό. Est a glossatore. Ern.

§. 19. ἐμοὶ μὲν ἐν] Ex Paris. I.
ἐν addidi.